

Täysistunto

Torstai 19.11.2015 klo 16.01—19.47

3.2. Suullinen kysymys varhaiskasvatusoikeuden rajaamisesta (Outi Alanko-Kahiluoto vihr)

Suullinen kysymys SKT 53/2015 vp

Suullinen kyselytunti

Puhemies Maria Lohela: Seuraava kysymys, edustaja Alanko-Kahiluoto.

Keskustelu

16.23 Outi Alanko-Kahiluoto vihr: Arvoisa puhemies! Työviikkoni alkoi hyvällä uutisella, kun kuulin, että hallitus peruu aikomuksensa lakkauttaa eläkkeensaajien asumistuki. Eläkkeensaajien asumistuen lakkauttaminen olisi pudottanut kymmeniätuhansia suomalaisia, valmiiksi pienituloisia eläkkeensaajia köyhyysrajan alapuolelle, mikä kävi ilmi, kun vihreä eduskuntaryhmä pyysi eduskunnan tietopalvelulta laskelman siitä, miten hallituksen aikomat erilaiset toimenpiteet kohdistuvat nimenomaan eläkkeensaajiin, joista monet ovat, kuten totesin, pienituloisia.

Arvoisa puhemies! Nyt vietetään lasten oikeuksien viikkoa, ja monet järjestöt ovat ilmaisseet huolensa siitä, miten hallituksen monet esitykset, säästöt tulevat lisäämään lapsiperheköyhyyttä ja lasten eriarvoisuutta. Kysynkin edellä sanottuun viitaten, aikooko hallitus nyt tehdä laskelman ja vaikutusarvioinnin siitä, miten sen erilaiset lakiesitykset ja säästöt kohdistuvat nimenomaan lapsiin, lapsiperheisiin, yhteiskunnan heikoimpiin, ja miten tulette toimillanne lisäämään lapsiperheköyhyyttä.

16.25 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hallitus on oman talousarvioesityksensä laatinut hallitusohjelman pohjalle, jonka osalta on tehty eri väestöryhmiin tehtävä arvio siitä, miten eri päätökset kohdentuvat. Silloin kun puhutaan sosiaaliturvasta, silloin kun puhutaan niistä euroista, jotka valtion budjetista tulonsiirtoina eri väestöryhmille kohdentuvat, puhutaan siitä, miten arvovalintoja näissä asioissa tehdään. Jokainen joutuu nyt oman talkoo-osuutensa hoitamaan ja huolehtimaan, ja yritetään tehdä — niin kuin tässä nyt on esimerkkejä niistä ratkaisuksista, joita on tehty — nämä päätökset niin, että kaikkein köyhimmässä asemassa olevat pärjäävät. Viimeisimpänä tänään hallitus on antanut esityksen siitä, että toimeentulotuki ei laske, vaikka indeksit ovatkin negatiiviset.

Puhemies Maria Lohela: Pyydän niitä edustajia, jotka haluavat esittää lisäkysymyksiä, ilmoittautumaan.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 67/2015 vp

16.26 Outi Alanko-Kahiluoto vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Yli 100 000 suomalaista lasta elää pienituloisessa kotitaloudessa, ja liian moni lapsi elää todellakin köyhyydessä, mikä lisää syrjäytymisriskiä ja kasvattaa riskiä siitä, että aikuisena sairastuu esimerkiksi masennukseen, menettää työkykynsä ja niin edelleen. Eli lapsiperheköyhyydellä on kauaskantoiset ja hyvin vakavat seuraukset.

Olemme todenneet, että lasten oikeus varhaiskasvatukseen on eräs merkittävä tapa ehkäistä syrjäytymisen riskiä, pitää kaikki lapset mukana ja tasata lasten välisiä hyvinvointieroja. Nyt hallitus on kuitenkin rajaamassa lasten päivähoito-oikeutta vastoin asiantuntijoiden suosituksia. Nyt onneksi monissa kaupungeissa ollaan tekemässä toisensuuntaisia päätöksiä. Esimerkiksi Helsingissä ja Tampereella ei aiota rajata lasten oikeutta päivähoitoon juuri siitä syystä, että sillä on merkittävä syrjäytymisriskiä vähentävä vaikutus. Onko hallitus ottamassa asiantuntijoiden huolet (Puhemies koputtaa) vakavasti, ja voitteko harvita pienennyksiä näihin varhaiskasvatukseen kohdistuviin leikkauksiin?

16.27 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Yksi tärkeä asia, josta hallitus pyrkii pitämään huolta, on se, että kunnilla olisi resurssit ja mahdollisuudet niihin palveluihin, joita esimerkiksi lapsiperheet tarvitsevat. Ensi vuoden budjettiesityksessä ei ole leikkauksia valtionosuuksiin, mikä mahdollistaa sen, että kunnat voivat omaakin harkintavaltaa käyttää, mikäli kunnissa tilanteet senkaltaiseksi koetaan.

Toinen osa, liittyen jo vähän edustaja Alanko-Kahiluodon ensimmäiseenkin kysymykseen: lapsilisiä ei olla leikkaamassa.

16.28 Silvia Modig vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Alanko-Kahiluoto nosti hyvin tärkeän asian esille. Tämähän on hyvin kuvaavaa hallituksen esityksille, että monia on vedetty takaisin sen takia, että vaikutusarviointia ei ole tehty. Nyt tämän subjektiivisen varhaiskasvatusoikeuden kohdalla — nythän kunnissa valmistuvat tällä hetkellä ensi vuosien budjetit ja suunnitelmat — me olemme kuulleet ainakin Helsingistä, Tampereelta, Kotkasta ja Hämeenlinnasta, että kuntapäättäjät eivät aio ottaa (Eduskunnasta: Porista!) — anteeksi, Porista myös — näitä toimenpiteitä käyttöön ensi vuonna. Ja kuntapäättäjät ovat kuitenkin lähimmin kosketuksissa niitten lapsiperheiden arjen kanssa. Aikooko ministeri Grahn-Laasonen olla rohkea ja vetää tämän esityksen takaisin? Kun me nyt saamme jo kuntapäättäjiltäkin viestiä, että näitä toimenpiteitä pidetään huonoina, ne eivät ole lapsen edun mukaisia ja siten ne eivät kuntapäättäjien mielestä ole yhteiskunnallisen edun mukaisia. Tämä on myös hyvin harvinainen esitys, koska kaikki asiantuntijat ovat yksimielisiä siitä, että tämä ei ole lapsen edun mukaista, tämä ei edistä ja kehitä varhaiskasvatusta (Puhemies koputtaa) parempaan suuntaan. Vieläkään en ole saanut sitä nimeä sieltä oikealta tutkimuksesta, joka kertoisi... [Puhemies antoi puheenvuoron seuraavalle puhujalle.]

16.29 Opetus- ja kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Aivan niin kuin edellä kollega, ministeri Rehula totesi, on hieno asia, että kunnat voivat tehdä näitä priorisointeja omissa budjeteissaan ja panostaa lapsiperheisiin enemmän kuin laki edellyttää. Se on hieno asia ja osoittaa lapsiystävällisyyttä meidän kunnissa.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 67/2015 vp

Mitä tulee sitten tähän varhaiskasvatusoikeuden rajaamiseen ja siihen lakiesitykseen, joka on osa tätä vaikeaa taloustilannetta ja talouden tasapainottamistoimia, jotka ovat myös meille hallituksen jäsenille erittäin vaikeita toteuttaa, niin haluan sanoa sen, että jatkossakin jokaisella lapsella on oikeus 20 tuntiin laadukasta, pedagogisesti entistäkin vahvempaa varhaiskasvatusta, yhä tulevaisuudessakin. Pidän erittäin tärkeänä, että tähän lakiesitykseen on sisällytetty se ja kaikkein heikoimmassa asemassa olevat perheet ja erityisesti lapset on huomioitu sitä kautta, että jos on lapsen kasvun, kehityksen ja lapsen edun mukaista, niin oikeus varhaiskasvatukseen on myöskin laajempi kuin se 20 tuntia näiden lasten osalta. Ja tällä on pyritty varmistamaan se, (Puhemies koputtaa) että kaikki sellaiset lapset, jotka aidosti tarvitsevat pidempää varhaiskasvatusta kuin sen 20 tuntia, (Puhemies: Aika!) sen myös saavat.

16.30 Aila Paloniemi kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tulonsiirrot ovat tietenkin tärkeä asia, mutta kyllä vähintään yhtä tärkeä asia ovat lapsiperheiden palvelut. Olen erittäin iloinen siitä, että lapsiperheiden kotipalveluita, jotka lähes tyystin leikattiin 90-luvun laman aikana, on nyt saatu lapsiperheille takaisin ja nyt tätä palvelua vahvistetaan. On todettu monissa tutkimuksissa, että juuri kotipalvelut lapsiperheille ehkäisevät uupumusta, vahvistavat vanhemmuutta ja ovat myöskin ehkäisemässä huostaanottoja. Eli tämäntyyppisiä asioita kannattaa myös huomata tämän hallituksen ohjelmassa, mitä tehdään. Myös palvelujärjestelmiä aiotaan sujuvoittaa ja asiakkuuksia, sitä asiakkaan näkökulmaa, ottaa paremmin huomioon. Se on myös erittäin tärkeä asia.

16.31 Sosiaali- ja terveysministeri Hanna Mäntylä (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tässä oikeastaan haluan nostaa nyt esiin tämän yhden hallituksen tärkeimmistä kärkihankkeista eli nimenomaan tämän perhepoliittisen muutosohjelman, jossa nimenomaan nyt lähdetään siitä, että tämä pirstaleinen järjestelmä saadaan vihdoinkin sujuvaksi ja se saadaan vihdoinkin lasten, nuorten ja perheiden kannalta sellaiseksi, että jokainen apua, tukea tarvitseva saa sitä riittävän ajoissa ja riittävällä voimalla.

Tietysti tässä edustaja Alanko-Kahiluoto nosti erittäin tärkeän asian esiin eli tämän lapsiperheköyhyyden. Varmasti kannamme siitä yhtä suurta huolta kaikki, mutta se ei ole vain sitä taloudellista köyhyyttä, taloudellista puutetta, vaan siellä on monenlaisia erilaisia ongelmia näissä perheissä, ja tämän takia hallitus on aivan erityisesti halunnut kiinnittää tähän ongelmaan nyt huomiota ja luoda sellaisen muutoksen, joka kantaa ja kestää pitkälle tuleville vuosille, (Puhemies koputtaa) jotta me voimme näitä perheitä ja lapsia ja nuoria auttaa.

16.32 Jukka Gustafsson sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Viime hallituskaudella sosialidemokraattien yksi silmäterä oli tämä varhaiskasvatuslain uudistaminen, joka tehtiin lasten parhaaksi. Sehän muodostaa tämän hoidon, hoivan ja kasvatuksen kokonaisuuden, jolla parannetaan lasten oppimisen edellytyksiä, koulutuksellista tasa-arvoa, syrjäytymisen ehkäisyä, oikeutta leikkiin ja kulttuuriin. Todellakin: asiantuntijakuulemisessa ei yksikään asiantuntijataho ole tukenut tätä hallituksen esitystä. Te, herra pääministeri, olette rationaalinen, analyyttisesti ajatteleva henkilö. Nyt kun on ollut vähän näitä katumisviikkoja takana, on esityksiä peruttu, arvioitu uudelleen, niin eikö nyt ole oikea hetki myös tehdä lasten oikeuksien (Puhemies koputtaa) kannalta tämän varhaiskasvatuslain uudelleenarviointia?

Pöytäkirjan asiakohta PTK 67/2015 vp

16.33 Pääministeri Juha Sipilä (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hallituksella on vaikea tehtävä tasapainottaa koko kokonaisuus. Iso urakka, mikä meillä on edessämme: 4 miljardin säästöt, löytää kasvun edellytykset ja tehdä nämä isot uudistukset. Tämä eläkeläisten asumistukiasia ja lääkeleikkaukset ovat olleet asia, jonka ministeri Mäntylä on nostanut kauan sitten esille. Olemme kivenkoloista koettaneet löytää siihen ratkaisua jo useamman viikon ajan. Pienistä puroista löysimme siihen korvaavat säästöt. On erittäin epätodennäköistä ja vaikeaa, että löytyisi muihin asioihin vielä samalla tavalla säästöjä. Nämä kaksi asiaa on nyt priorisoitu sellaisiksi, joihin korvaavat säästöt löytyivät.

16.34 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Yksi Sipilän hallituksen silmäteristä on lapset ja perheet, eikä se näy vähiten esimerkiksi ministerien tittleissä. Ministerit toki tulevat ja menevät, teoilla on merkitystä. Lapsi- ja perhepolitiikan uusi asento on yksi tämän hallituksen silmäterä. Meillä on lähdössä eteenpäin muutosprosessi, jossa tuetaan lapsia ja perheitä, erityisesti syrjäytymisvaarassa olevia lapsia, niitä lapsia, jotka tarvitsevat sen yhteiskunnan tuen, kun perheen voimat eivät riitä siihen kasvatustyöhön. Tämä työ on alkanut parisen viikkoa sitten, ja ensimmäisiä tuloksia on nähtävillä ensi vuoden kevättalvella. Tämä on yksi tämän hallituksen silmäteristä.

16.35 Laura Huhtasaari ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Muistuttaisin oppositiota, että oppositiosta käsin ei tehdä päätöksiä, joten kiitos, ministeri Mäntylä, tästä eläkeläisten asumistuen leikkauksen peruuttamisesta. (Välihuutoja)

Meillä ei ole mitään tutkimusnäyttöä siitä, että osa-aikainen varhaiskasvatus vaarantaisi lapsen kasvua ja kehitystä. Meillä on tänäkin päivänä todella paljon lapsia osa-aikaisessa varhaiskasvatuksessa. Ja kysyisin oppositiosta sitä asiaa, jos tämä on todellakin lapsen oikeus...

Puhemies Maria Lohela: Edustaja Huhtasaari, kysymyksiä esitetään hallitukselle ja ministereille.

Jos tämä todellakin on lapsen oikeus, niin ei kai hallitus ole sitä mieltä, että siitä pitäisi tehdä velvoittava, koska meillä on myös paljon lapsia, jotka ovat kokonaan tämän varhaiskasvatuksen ulkopuolella?

16.36 Opetus- ja kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Samaan aikaan, kun joudutaan tekemään näitä kipeitä valtiontalouden tasapainottamispäätöksiä, me pyrimme siihen, että pystyisimme sitten myös vahvistamaan näitä palveluita. Minä tiedän, että tämä yhtälö ei ole helppo, mutta me emme elä erityisen helppoja aikoja nyt. Me elämme Suomessa erittäin vaikeita taloudellisia aikoja, joissa viime kaudella käytiin paljon keskustelua siitä, että nyt tarvitaan päätöksiä ja nyt pitää ryhtyä taloutta tasapainottamaan. Tämä hallitus on siihen lähtenyt, ja ne teot ja esitykset koskevat eri väestöryhmiä, valitettavasti myöskin lapsiperheitä ja koulutusta. Se on kipeä paikka meille kaikille, mutta pitää katsoa sitä isoa kuvaa ja sitä, että jos me jatkamme elämistä niin kuin nyt, niin tämä velkataakka siirtyy niille seuraaville sukupolville eli juuri niille lapsille ja nuorille, joista me nyt puhumme. Ja hiljaa, pikkuhiljaa, näivettyvät meidän palvelut, joita pitäisi kuitenkin koko ajan pystyä kehittämään. Eli nyt tarvitaan paitsi näitä

Pöytäkirjan asiakohta PTK 67/2015 vp

kipeitä säästöjä ja kestämistä niissä (Puhemies koputtaa) myöskin toimintatapojen ihan pysyvää muutosta. Ja siinä...

Puhemies Maria Lohela: Aika, ministeri Grahn-Laasonen.

...yksi ihan tärkeimmistä asioista on parempi sektoreiden välinen yhteistyö.

16.37 Katja Hänninen vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Huhtasaarelle voisin todeta, että subjektiivinen päivähoito-oikeus on lapsen oikeus. Se ei ole vanhempien oikeus. Minä toivoisin, että te ymmärtäisitte tämän, että se on ollut historiallinen saavutus. Se tukee naisten ja miesten tasa-arvoa ja työelämän tasa-arvoa. Mutta ilmeisesti te ette oikein ymmärrä, mitä se tarkoittaa, että se on lapsen oikeus. Minulla on viisi lasta, joista...

Puhemies Maria Lohela: Edustaja Hänninen, pyydän puhumaan tännepäin, että ääni kuuluu.

Kyllä. — Elikkä minulla on viisi lasta, joista kaksi on ollut kunnallisessa päivähoitossa. Itse olen käyttänyt kotihoidon tukea ja ollut hoitamassa lapsia sillä. Ja olen ollut äärimmäisen kiitollinen ja onnellinen siitä, (Hälinää — Puhemies koputtaa) että on ollut mahdollisuus valita ja että olen myös pystynyt olemaan kotona.

Tästähän tässä on kysymys, valinnanmahdollisuuksista. Mutta nyt hallitus on epäämässä vanhemmilta oikeuden tähän varhaiskasvatukseen ja lapselta oikeuden tähän varhaiskasvatukseen. Kysymys on juuri tästä. Siksi kysynkin arvoisalta hallituksen ministeriltä: Miksi te olette tekemässä tämän? Miksi te ette lapsen oikeutta puolustaa?

16.39 Opetus- ja kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tehdään nyt vielä kerran selväksi se tosiasia, mikä tässä nyt on tapahtumassa. Eli keneltäkään ei olla epäämässä oikeutta varhaiskasvatukseen. Jokaisella lapsella on oikeus 20 tuntiin viikossa varhaiskasvatusta ja myöskin pidempään varhaiskasvatukseen siinä tilanteessa, jossa perheellä on sellaiset tarpeet, että vanhemmat ovat töissä, opiskelevat, ovat yrittäjiä. Elikkä käytännössä siis — miten minä tämän nyt vielä kerran sanoisin — (Eduskunnasta: Lisää byrokratiaa! — Välihuutoja — Puhemies koputtaa) jokaisella lapsella on oikeus varhaiskasvatukseen myöskin tulevaisuudessa. Ja minä toivon, että se viesti, mikä täältä välitetään, olisi se, että kun suomalainen varhaiskasvatus on aivan äärimmäisen laadukasta ja siellä tekevät töitä sitoutuneet ammattilaiset, joilla on hyvä koulutus, niin — meidän pitää välittää perheille sellaista viestiä — lasten on turvallista olla varhaiskasvatuksessa myöskin tulevaisuudessa ja se on erittäin laadukasta. Ja siihen kannustan, että käyttäkää hyödyksi näitä erinomaisia palveluita, joita meillä Suomessa on.

16.40 Jani Toivola vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hallitus on tänään puhunut paljon siitä, että ovat ehdottomasti lasten asialla ja lasten puolesta, mutta viesti on jotenkin kaksisuuntaista: tavallaan myönnetään leikkaukset, sanotaan, että ne ovat kipeitä, mikä viestisi, että se on väärin, ja toisaalta ikään kuin nostetaan itseä jalustalle, että nimenomaan lasten etua ajetaan.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 67/2015 vp

Mutta haluaisin myös lyhyesti nostaa esille turvapaikanhakijat, joissa on myöskin paljon lapsiperheitä — jos hallitus ajaa lasten etua. Kun nimittäin olen ymmärtänyt, että sosiaali- ja terveysministeriössä ollaan pikavauhdilla valmistelemassa esitystä, että tulisi tällainen oma kotouttamisjärjestelmä niille, jotka ovat oleskeluluvan saaneet, ja tähän tulisi alempi tuloluokka, eli luodaan sosiaalijärjestelmää, missä on ryhmä, joka saa alempaa tukea, niin millä tavalla tämä on lapsiperheiden etua ajavaa tai lasten etua ajavaa tai millään tavalla järkevää kotouttamispolitiikkaa, että pienistä rahoista luodaan vielä pienempi ikään kuin tuloluokka, missä ihmisten pitäisi luoda paikkansa tässä yhteiskunnassa, kun ovat kysymyksessä lapset ja lapsiperheet, joiden täytyisi kotoutua, löytää kieli ja paikka yhteiskunnassa ja yhteisössä? (Eduskunnasta: Kastijako!)

16.41 Sosiaali- ja terveysministeri Hanna Mäntylä (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämä uusi kotouttamisjärjestelmä, jota sosiaali- ja terveysministeriössä valmistellaan: Ei kannata nyt näitä kahta asiaa lähteä yhdistämään, koska myöskin sosiaali- ja terveysministeriössä tehdään erittäin paljon töitä sen eteen ja paljon käydään keskusteluja, muun muassa itse olen käynyt useampia keskusteluja lapsiasiavaltuutettu Tuomas Kurttilan kanssa, nimenomaan siitä, mitä me voimme tehdä paremmin. Nimenomaan puhutaan näistä toisen polven maahanmuuttajanuorista, puhutaan näistä lapsista ja nuorista, jotka tulevat nyt tänne turvapaikanhakijoina, ja nimenomaan haetaan niitä yhteisiä ratkaisumalleja: on puhuttu muun muassa kokemusasiantuntijuudesta, siitä lähtökohdasta, että nämä nuoret, lapset itse voivat kertoa sen, mitä he näkevät, mitä me voimme tehdä paremmin. Eli kyllä me kannamme siellä STM:ssä ihan aidosti huolta myöskin näitten maahanmuuttajanuorten ja -lasten asiasta ja teemme siellä töitä sen puolesta eri järjestöjenkin kanssa, jotta me voimme (Puhemies koputtaa) heille turvata sellaisen tulevaisuuden, (Puhemies: Aika!) jossa nimenomaan he eivät kohtaa niitä ongelmia, joita nyt monet ovat kohdanneet.

16.42 Opetus- ja kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tässä kun puhutaan rinnakkain varhaiskasvatuksesta ja kotouttamisesta ja monista muista asioista, niin haluan sanoa sen myöskin, että tämä varhaiskasvatusoikeus koskee myös kaikkia maahanmuuttajalapsia ja turvapaikanhakijoita eli turvapaikanhakijalapsilla on myöskin oikeus varhaiskasvatukseen niin kuin heillä on myöskin oppivelvollisuusikäisinä oikeus koulutukseen ja niin edelleen. Ja me pyrimme henkilökuntaa kouluttamalla vahvistamaan opettajien ja henkilökunnan monikulttuurisuustaitoja tulevaisuudessa.

16.42 Mari-Leena Talvitie kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tuntuu välillä, että muistammeko tässä salissa, miksi se subjektiivinen päivähoito-oikeus kokopäivähoitoon 85 säädettiin: jotta kunnat nimenomaan sitoutuisivat järjestämään tämän päivähoidon perheelle, jossa molemmat vanhemmat ovat töissä.

Oulussa on hyviä esimerkkejä siitä, että 9-tuntisella avoimen päiväkodin, joka on jo 35 vuotta ollut toiminnassa, toiminnalla saadaan laadukasta varhaiskasvatusta, ja on tutkimuksia myöskin siitä, että sitä enemmän saadaan sen 9 tunnin aikana kuin sen 20 tunnin päivähoidon aikana. Onko ministerillä tietoa tästä Oulun esimerkistä tai vastaavasta tai ehkä myöskin kiinnostusta tulla tutustumaan? Kyseessä on kuitenkin seutu, joka vastaa lähes kolmanneksesta Suomen tämän hetken nettosyntyvyydestä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 67/2015 vp

16.43 Opetus- ja kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Olen tietoinen ja kuullut näistä Oulun malleista ja myöskin teiltä, edustaja Talvitie, olette ollut hyvin aktiivinen tässä asiassa ja tuonut näitä Oulun esimerkkejä tietoisuuteen. Ilman muuta meillä on eri puolilla Suomea erittäin hyviä käytäntöjä, joita kannattaa lähteä levittämään — erilaisia malleja, millä tavalla voi olla lapsille erilaisia palveluja, jotka auttavat kussakin elämäntilanteessa olevia lapsia ja perheitä. Ja näitä hyviä käytäntöjä tietysti pyritään levittämään erilaisilla foorumeilla ja tuomaan laadukkaita lasten ja nuorten palveluja mahdollisimman monen saataville.

Kysymyksen käsittely päättyi.